



КОРОТКІ ВІСТІ

Вівторок, 25 червня 1968

В АМЕРИЦІ

ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ ГОМФРІ ПОГОДЖУЄТЬСЯ зміни своє становище та схвалити більшовиїські видатки на те, щоб отримати нові варшавські праці та зменшити число безробітних. Президент Джонсон не погоджується на цей 4-річний план, згідно з яким впроваджені чотирьох років треба б видати 10,3 мільярд дол. на створення нових варшавських праці. Гомфрі вислав листа до голови Мисської Коаліції Джона В. Гарднера, в якому заявив, що добра є пропозиція сенатора демократа з Пенсильванії Джозефа С. Кларка видати у фінансовому році, який зачнеться 1-го липня 1968 року, суму 2,4 мільярд дол. на те, щоб створити праці для тих безробітних, які довший час її не мають.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН НАПИСАВ ЛИСТА до свого одностороннього внука Ліндона Нуджента, в якому заявив, що через нього він має більше розуміння для всіх дітей, батьків та внука. Президент написав, що краще розуміти значення зміни генерації, маючи цього одностороннього внука, який, може, колись прочитає цього листа свого дідуся, і де зможе його знову зрозуміти. Дідусь бажав своєму внуку, і всім дітям життя без жаху війни, без убогості, без нещастя, без внутрішнього невдоволення і без таких умов, коли батько не може бути присутнім на відзначенні народних святок дитини. Батько Президентського внука Патрік Нуджент перебуває у В'єтнамі на фронті як летун.

УНІВЕРСИТЕТ СТЕВЕНС ВІДКРИВ запланував видати всі папери й документи першого американського президента Джорджа Вашингтона. Ціле видання цих паперів і всієї письмової спадщини Юрія Вашингтона має обійтись 75 томів і воно має бути здійснене впродовж 20-ох років — до 1988-го року. Очолює редакцію теперішній редактор Юніверситі он Ілліной Пресс д-р Доналд Джексон. Він сказав, що нове видання всього того, що залишилось по собі Ю. Вашингтона, "дозволить нам пізнати його як людину, а не як статую, що стоїть в парку". Досі не звертали більшої уваги на письмову творчість першого президента ЗСА і герою національної революції.

ОРЕГОНСЬКИЙ СЕНАТОР МАРК О. ГЕТФІЛД здивував численних політиків, коли заявив, що підтримує кандидатуру віце-президента Ніксона. Це було несподіванкою, тому, що давніше сенатор Гетфілд заявляв, що він буде підтримувати того демократичного кандидата на президента, який є проти війни у В'єтнамі.

КОЛІНШІН ДИРЕКТОР КРАПОВОГО ІНСТИТУТУ в справах лікування серця д-р Доналд Фредеріксон передбачає, що переплутування серця в найближчих роках буде частіше, але воно і надалі буде дуже коштовне. Тепер воно коштує коштує 50,000 дол. Він гадає, що щороку можна було б принаймні 10,000 американців переплутувати серця, і що коштоватиме принаймні 500,000,000 дол. щороку. Мислення "касперів" дитини було дуже серце в очі д-ра Іллінойса А. Стенфордського університету в Каліфорнії, і жвава операція 15 днів. Його лікування коштувало 28,845 дол. щодня пересічно до 1,900 дол. Тепер кошти переплутування серця платять дослідні наукові фундації, забезпечені інституції і приватні особи своїми пожертвами, а лікарі працюють, звичайно, задармо.

У СВІТІ

КОМУНІСТАМ У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ВДАЛОСЯ знову підняти в засідку 400-гогове з'єднання південно-в'єтнамського війська. Заатакувавши його одночасно з різних сторін скорострільними вогнем і ручними гранатами, комуністи вбили 44 південно-в'єтнамських воїнів та ранили понад 70. Коли наспіла відсіч і ворог втік, він залишив 41 вбитого та кілька крісів советського типу.

В ЛАТВІЙСЬКІЙ ДІЛНИЦІ ПАРИЖУ, що була тереном найбільш нагальних демонстрацій студентів та інших акадмічних груп і їх сучиник з поліцією, кандидували в минулу неділю до французького парламенту 13 кандидатів. Всі — за винятком двох — дістали менше, як 10% голосів, і тому відпали — два залишилися до вужчих виборів в найближчу неділю. З них міністер справедливості Рене Каштан дістав 16,388 голосів, а комуніст Бернар Гульєр 5,708.

ЛІВАНСЬКИЙ УРЯД ПРОГОЛОСИВ заперечення, наче б його колишній міністер закордонних справ д-р Чарльз Малік дав був свою згоду належати до Міжнародного Комітету, який задля відбудови й безпеки християнських святих пам'яток на горі Сіон у Єрусалимі. Виста, що назавжди видатний арабський діяч погодився бути в одному комітеті разом із жидівським послом Єрусалиму Тедді Коллеком, сильно схвилювала арабський світ.

КОМУНІСТИЧНИЙ УРЯД ПОЛІЩІ РІШИВСЯ відсвяткувати 60-тиріччя постанови польської держави. Польські комуністи довго надумувалися, бо під час тих святкувань, трудно буде промовчати одного з творців польської держави в 1918 році, Йосифа Пілсудського, що його комуністична преса представляла завжди, як найбільшого реакціонера, "фашистського" диктатора й ворога робітничої класи.

ІЗРАІЛЬ РОЗПОЧАВ будувати нафтопровід, який лунчить безпосередньо порт Елат в затоці Акаба і порт Аскалон над Середземним морем. Той нафтопровід матиме у простій лінії 160 миль довжини. Він коштуватиме кругло 200 мільйонів доларів і буде готовий до вжитку рійно за один рік.

АМБАСАДОР БРИТАНІИ В ОН ЛОРД КАРАДОН перетворився на секретаря Об'єднаних Націй у Танго протестатського листа від свого уряду — проти нових обмежень комунікаційного руху між Гібральтаром і територією Іспанія. Іспанія не визнавала вислідів плебісциту, що його британська власть передала в минулому році в Гібральтар; більшість мешканців Гібральтару висловилося за відходження його від адміністрації Британії. Гібральтар належить до Британії від 1713 року, але Іспанія відмовляється повернути того порту й скельної фортеці до державної власності з лею.

КОМПАРТИЯ У ПОЛІЩІ ОПРИЧУДНИЛА обширний комунікат, виготовлений комуністичним "спецом" від жидівських справ Андржеєм Вербляном про відношення партії в уряді в Польщі до жидів. Перед останньою світовою війною було в Польщі 3,500,000 жидів, залишилось їх тепер коло 80,000. Верблян твердить, що "вони мали 'поганіший вплив' на все польське суспільство й культурне життя та що, становлячи тільки 9% населення, становили 22-26% в керівному партійному апараті й на видатних державних становищах. Все ж, Верблян заперечує, наче б "антиєврейство" був ідентичний з "антиєврейством".

Президент домагається реєстрації зброї та дозволів для її власників

Вашингтон. — Президент Джонсон 24-го червня переслав Конгресові звернення, в якому домагається, щоб Конгрес схвалив законопроект про примусову реєстрацію всієї ручної пальної зброї, власники якої мусіли б мати дозволи (ліцензії) на її посідання. Президент вже вдріж звертається до Конгресу в справі гостроїшої контролю зброї, бо бачить, що публічна опінія підтримує його в цій справі. Виславляючи листи до Білого Дому та до членів Конгресу після того, як 5-го червня вбито в Лос-Анджелесі сенатора Роберта Ф. Кеннеді, а 4-го квітня застрелено негритянського провідника д-ра Мартіна Лютера Кінга. 25-го червня Уряд переслав до Конгресу відповідний законопроект в цій справі, який є дещо гостріший від проєкту, що його вже вніс сенатор демократ із Массачусетса Джозеф Д. Тайдингс. Реєстрація зброї дозволить ЕФВ-Ай контролювати палючу ручну зброю, якої тепер має бути в руках американців від 50-ох до 100 мільйонів. В середу 26-го червня Сенатська Правнича Комісія має зайняти становище до цих проєктів, і тоді можна буде знати, яка доля чекає цих проєктів в Конгресі. У своєму зверненні Президент підкреслює, що в 1967 році доконано 7,700 вбивств пальною зброєю, а в 1966 році — 6,500. В минулому році було поранень зброєю 55,000 випадків, в 1966-му році — 43,000; збройних пограбувань було в 1967 році 71,000, а в 1966 році — 60,000. Президент вірить, що реєстрація зброї та дозволів для її власників зменшать числа повисших злочинів.

Поліція закрила Місто Воскресіння у Вашингтоні, заарештовуючи 300 осіб

Вашингтон. — 24-го червня поліція закрила так зване Місто Воскресіння, яке збудували члени Кампанії Вбогих Людей, і в якому 500 демонстрантів постійно переміщалися, домагаючись, щоб Конгрес і Уряд зробили щось для поліпшення долі збожних людей. Це місто було збудоване на державній площі. Дозвіл на перебування на цій площі недалеко палатки Лінкольна був скінчився, і представник Уряду продовжив його до 23-го червня. Мешканці цього міста не хотіли добровільно опорожнитися, тому поліція їх розганяла, заарештовуючи при цьому провідників демонстрантів пастора Ральфа Дейвіда Ебернеті, який є наступником вбитого пастора д-ра Кінга, та коло 300 тих, які не хотіли залишити "Міста Воскресіння". Посадивши Вашингтону негр Волтера Е. Вашингтона визначив поліційну годину, щоб не допустити до заворушень, від 9-ої години вечора до 5:30 вранці. Мисська поліція збільшена вояками Крайової Гвардії в числі 900 воїнів та армійських військ, які стоять в поготовті, щоб на випадок потреби не допустити до заворушень.

Конгрес схвалив проєкт про 5 вільних від праці триденних кінців тижня

Вашингтон. — 24-го червня Сенат схвалив законопроект, згідно з яким федеральні працівники мали б мати 5 вільних від праці триденних кінців тижня. Цей проєкт прийняла давніше Палата Репрезентантів, і його вислано до підпису президента Джонсона. З цього проєкту зможуть скористатися і мільйони інших робітників, які здобудуть собі на це право під час нових контрактів про працю. Якщо Президент підпише цей законопроект, то він мав би обов'язувати від 1-го січня 1971-го року. Конгрес схвалив День Колумба як державне свято, відпів від праці.

На Союзівці відбулося відкриття хлоп'ячого табору

Союзна, Кергонскон, Н. — Тут, на цій оселі УН-Союзу відбулося в минулу неділю, 23-го червня 1968 р. відкриття хлоп'ячого табору, який триватиме впродовж трьох тижнів, до 13 липня, після чого розпочнеться таборування дівчат. Відкриття відбулося на таборовій площі, коло будинку "Львів", під щоглою з національними прапорами. Таборники стали перед щоглою разом зі своїми вихованками й відспівали американський та український національні гімни, після чого о. парох Любомир Гузар перів молитву при співучасті таборників. Після цього управителі табору пані Зиновія Пиріг привітала учасників табору, вказала їм на приміщення, які їм ждуть у таборі та на обов'язки, які слід виконувати. На її запрошення головний секретар УНСоюзу Ярослав Падок привітав учасників табору та їх батьків від Українського Народного Союзу та вказав на традиційне, постійне пилькування УНСоюзу українською дітьми. Літні дитячі табори на Союзівці є

НАТО заявляє солідарність з Західною Німеччиною в обороні Берліну

Рюквік, Ісландія. — 15 міністрів закордонних справ усіх членських держав Атлантичного Союзу (НАТО), зібрані на щопівнічній конференції Ради НАТО, заявили свою солідарність в обороні Західного Берліну проти нових зазіхань комуністичної Східної Німеччини, підбужженої та підтримуваної Советським Союзом. Рада НАТО засідала в столиці Ісландії в минулий понеділок і вівторок. На вівторок передбачувалися наради спеціально в справі загрози, що її становить щораз поглиблювана советська воєнна флотія на східних водах Середземного моря. Державний секретар Дін Ракс заявив, що ЗСА і весь Західмагаються до покращання взаємин із СССР та його сателітами, але водночас зберувають на провокаційні советські маневри біля берегів Норвегії та посилювання

Північний В'єтнам відкидає пропозицію щодо проголошення перемир'я

Париж. — Голова північно-в'єтнамської делегації Хуан Туї, промовляючи на форумі Товариства англо-американської преси, рішуче відкинув сугестію, щоб проголосити у В'єтнамі воєнне перемир'я. З такою сугестією виступили однакові демократичні кандидати на президента ЗСА, віце-президент Губерт Гомфрі, як і Папа Павло VI. Названий комуністичний ватажок не назвав за іменем нікого, але підкреслює, що про "всі інші справи, які цікавлять обидві сторони", можна буде говорити в той час, коли ЗСА прийняти бомбардування будь-якої частини Північного В'єтнаму, як також "усі інші ворожі акти". Він знову відкинув вимогу, щоб Північний В'єтнам погодився на звуження з свого боку воєнних дій у відповідь на припинення американських налетів. Хуан Туї твердив, що 9 дотеперішніх засідань Паризької конференції не принесли ніякого позитивного висліді. Він заперечив наявність різних високих американських діячів, наче б переверні під час офіційних засідань і приватні розмови між членами обох делегацій були будь-яким поступом у переговорах. Він твердив, що в отих приватних розмовах заторкували зрештою аполітичні справи, як вигоди в готелі, погода, харчі, програвання і т.д. Комуністичні заперечували укладати, що невідомо Хуан Туї відкинув сугестію, щоб він дав пресову конференцію для західної преси, як він виступав у Товаристві Англо-американської преси, а тепер сам зголосив таку охоту, значить йому залежить на тому, щоб прийти до своїх поглядів за відмінною опінію. Всю вину за невдачу Паризької конференції він скинув на ЗСА.

Москва все ще лякається демократичних реформ у Чехословаччині

Прага. — Советські промовири не вибурили ще своєї "страхи й сумнівів" щодо лібералізаційного курсу нової партійної політики в Чехословаччині — заявив голова чесько-словацької делегації, яка вернулася з поїздки до Москви, президент парламенту в ЧСР Йосиф Смірковскі. Чеські делегати намагалися з'ясувати причини і суть демократизаційного курсу в Чехословаччині. Вони висловили советським промовириям — Леонідові Брежнєву, Миколі Підгорному й Олександрову Косигінові — що від 1948 року, коли введено в ЧСР комуністичний режим, настали великі зміни і треба було перевести ревізію зроблених помилок та шукати нових шляхів, якими можна б надолужити втрати, особливо в економіці. Ця нова дійсність, твердили чеські комуністи, вимагає демократичної, харизматичної і популярної концепції соціалізму не тільки в економіці, але й у громадському й політичному житті, де соціалізм мусить надати права й волі одній особі, як і цілому суспільству. Чеські комуністичні делегати поінформували своїх московських "товаришів", що чеський уряд і чеська компартія рішуче допустити до активної участі в політичному житті не тільки членів компартії але й інші верстви та групи. Названий чеський президент парламенту, голова чеської делегації до СССР, твердив, що його московські розмови виявили "толерантну" поставу. За повідомленнями західних кореспондентів з Москви — більшовики приймали чеську делегацію дуже холодно, обмежували до куртуазно-формальних фраз.

71 особа вбита і 130 поранених під час футбольних змагань в Буенос Айресі

Буенос Айрес, Аргентина. — На великому стадіоні Ель Естадо Монументаль, який може помістити 100,000 осіб, відбулися футбольні змагання між найкращими дружинами копаного м'яча Ріо да Ла Плата і Бока Джуньйорес, після закінчення гри 90,000 глядачів почали виходити зі стадіону. Та прихильники однієї дружини запалили чашосипи та кидали їх на своїх противників, що тов-

БЕНКЕТ У ЧЕСТЬ ВЕРХОВНОГО АРХІЄПІСКОПА КАРДИНАЛА ЙОСИФА ТА СЛУЖБА БОЖА З ЙОГО УЧАСТЮ БУДУТЬ У ФІЛАДЕЛЬФІЇ 20 І 21 ЛИПНЯ

Філадельфія. — Тут з Митрополітою Канцелярії інформують, що з нагоди відвідин Первоієрарха Української Католицької Церкви Верховного Архієпископа Кардинала Йосифа архієпископії та двох спархій в ЗСА, у Філадельфії заплановані дві великі події: бенкет на пошану Архипастиря в

МИТРОПОЛИТ АМВРОЗІЙ ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ У КОНГРЕСІ ТА СВАТКУВАННЯХ В ЕДМОНТОНІ

Філадельфія. — З Митрополітою Канцелярії інформують, що Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА ВПревс. Амвросій Сопинши цього тижня віде до Едмонтону в Альберті, Канада, щоб взяти участь у IX Конгресі Українців Католиків Канади та у вшочасних, зв'язаних з привітаннями та участю в тому Конгресі Первоієрарха Української Католицької Церкви Верховного Архієпископа Кардинала Йосифа.

Відзначення Тижня Поневолених Народів в Нью Йорку відбудеться цього року в Центральному Парку

Як нас інформув інж. Михайло Шпонтан, голова Прихильників Антибольшевизмського Бюро Народів в ЗСА (ПАБНА), магистрат м. Нью Йорку на особисту інтервенцію судді Метью Троя, голови Комітету Тижня Поневолених Народів в Нью Йорку, дозволив відзначити Тижень Поневолених Народів цього року в неділю 14-го липня ц. р. в Бенді Шел, Центрального Парку. Учасники відзначення Тижня Поневолених Народів зберуться на розі 5-ої есені та 59 вулиці (готель "Плаза"). Очолені американськими ветеранами та представниками поневоєних народів з національними прапорами зібрані відійдуть о год. 9.15 організовано до катедри св. Петрика й вислухають Богослуження, яке в наміренні поневоєних народів відправити цього ж ранку. Відповідну проповідь виголосить о. Роберт І. Ганнон, кол. президент Фордгам університету та автор біографії кардинала Ф. Спелмана. Після Богослуження у-

Нова книжка про участь українських католицьких єпископів у Другому Ватиканському Соборі

Нью Йорк. — На днях появилася друком нова книжка англійською мовою про участь українських католицьких єпископів у Вселенському Соборі, що відбувся в роках 1962-1965 в Римі. Книжку написав та приготував д-р Володимир Душин, редактор англійських видань УККА, який був акредитованим кореспондентом на Вселенському Соборі, як редактор "Українського Квартальника". Книжка д-ра В. Душина, яку видає Наукове Товариство ім. Шевченка, називається "Українська Католицька Церква на Вселенському Соборі, 1962-1965", має 192 сторін друку, включаючи 26 ілюстрацій наших Владик та їх діяльність в Римі і поменший індекс. Багато матеріалу в книжці присвячено самому Вселенському Соборі та оглядові українських католицьких спархій у вільному світі, включаючи найновіші статистичні дані, взяті з таких жерел як "Аннуарію Понтифіцій". Багато статтей, репортажів та коментарів в книжці присвячені звільненню Верховного Архієпископа Кардинала Йосифа Сліпого та його номінації до гідності кардинала в січні 1965 року.

Мистецьке оформлення книжки виконав знаий мистец Богдан Титла. Книжка має Каталогове Число Конгресової Бібліотеки та була видрукована в друкарні "Свобода".

Книжка являється одним з найбільш детальних реєстрів участі українських католицьких єпископів у Вселенському Соборі й тому надається до американських католицьких та публічних університетських бібліотек. Ціна прихильника \$3.00 та \$5.00 в твердій оправі. Книжку можна замовити в адміністрації "Свободи".



д-р Володимир Душин

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07306

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 946 Jersey City, N.J. 07306

Природна реакція

У виборах до французького парламенту минулої неділі виграла політична партія де Голля. Хоч остаточно обрано тільки 155 послів до 487-членного парламенту, а 332-ох виберуть щойно в наступну неділю у тісних виборах, нема вже сумнію, що партія де Голля буде в новому парламенті сильнішою, аніж була в останньому, що його де Голль роз'явив під час гострої внутрішньої кризи в минулому місяці. Прогнали дещо комуністи, але найбільше програли центрові й ліві партії, які разом із комуністами були в опозиції до режиму де Голля. Вигнали де-Голлісти, що йшли під французьким триколіровим прапором, протиставивши його червоному комуністичному й чорному анархістичному прапорам.

Французькі виборці проявили здорову й природну реакцію на безвідповідальні авантюри, демонстрації, "окуповання" університетів та фабрик і вулиць заворушення, що їх робили підбурені агітаторами студенти разом з великомісцьким шовінізмом. Комуністи, які спершу начебто були заспокоєні тими страйками й демонстраціями, мерці приєднались до них і перехопили керу в свої руки, зрозумівши, що на упадку режиму де Голля можуть виграти тільки вони, комуністи. Тому слушно сам де Голль заявив, що єдиний альтернативний до його правління є "тоталітарний комунізм". Впавши центрові й ліві демократичні партії відхрещувались від спілки з комуністами, але створилась така ситуація, а якій не вони становили головну силу проти режиму де Голля, а комуністи, вони ж, центрові й ліві демократи, опинилися у хвості комуністів.

Маючи до виборів "народний фронт" з участю комуністів, громадський візир при режимі де Голля з заборучою спокою і порядку, французький виборець вибрав де Голля. Це ще не роз'яснює остаточно проблеми Франції, бо невідомо, що буде, коли не стане самого де Голля з його величезним престижем. Але це дає промовисту відповідь комуністам і анархістичним авантюристам. Треба признати комуністичному шовінізмові "Л'юманіте" чуття реалізму, коли він стверджує: "кожна барикада, кожне спалене авто приспорило партії де Голля сотні тисяч голосів".

Ніде у світі люди не люблять анархії. А приклад дійсності, яка запанувала в країнах, що в них комуністи прийшли до влади, жахає всіх, як загроза катастрофи.

Партійна література

У кожній розвиненій країні світу є десятки літератур: наукова, релігійна, технічна і т. д., в тому числі й белетристика, що й традиційно зветься красивим письменством. У кожній країні існує також партійна література, а партійні письменники, але їх ніхто не змішує з письменниками мистецтва. Тільки в СРСР, в Союзі Радянських Республік, де партія вимагає, щоб кожне письменство у всіх відірваних народів було "гвинтом, великим, пролетарського діла", за висловом В. Леніна.

Літературна творчість — це крайній індивідуальний процес. На творця красне письменство впливає рідний народ, історія свого народу, його боротьба, поразки й досягнення, література інших країн світу. У свою чергу мистецтво слова й ідей також впливає на оточення, якщо його творчість є дійсно талановитою, мистецькою. В СРСР режим не визнає талантів, коді вони не йдуть на службу режиму. Сотні українських письменників знищені за півстоліття Москва тільки за те, що вони відкидали партійність у літературі, були чи хотіли бути письменниками свого народу, а не трубадурами червоних комуністичних гасел.

Після найкоротшої "затримки" по смерті Сталіна — Москва дедалі міцніше затискає на руках письменників кайдани партійщини. "Шкода, що дехто з наших співвітчизників ладен вірити брехні обурливої буржуазної пропаганди. Завдання письменників — комуністів — розвінчати буржуазні наклепи..." — пролунав заклик на останніх партійних зборах письменників у Києві. — "Наші вороги за кордоном силкуються порушити єдність комуністичної партії й совєтського народу, партії і творчої інтелігенції. Ми не допустимо до цього! Партія не наш розум, наша совість..." "Літературна Україна" з 18 червня, після тижневої мовчанки, повідомила про перебіг зборів письменників з 12 червня, на яких "учасники піддали осудові окремі прояви апологізму, ідейної нечіткості в творах окремих письменників".

Москва далі вимагає від українських письменників бути партійними рупорами, а не творцями літератури українського народу. Вона далі домагається партійної літератури, що суперечить основним засадам творчості, самому поняттю мистецтва.

В. Ткач

ЗНОВУ НАПРУЖЕННЯ ДОВКОЛА БЕРЛІНУ

Від того часу, як у коаліційному уряді Західної Німеччини, поруч партії християнської демократії, беруть участь соціалісти на чолі з канцлером і міністром закордонних справ Вільямом Брандтом, німецька зовнішня політика прибрала чималі зусилля в напрямку відпруження стосунків з державами комуністичного блоку, включно з СРСР. Для цього вжито низку заходів, що їх можна вважати за великі поступки з боку Німеччини.

Насамперед треба згадати про заяву західнонімецького уряду щодо т. зв. зречення від ужиття сили супроти східних сусідів. Далі проголошено за недійсний т. зв. Мюнхенський домовлений з 1938 року, яким Судетський край відірвався від Чехословаччини і прилучався до німецького рейху. Заяви багатьох німецьких політичних груп, а в тому числі й міністра Брандта, про який не визнають, що "респектування", аж до укладення мирного договору між Німеччиною і колишніми альянтами, кордонів з Польщею на Одрі-Нісі, відмовлення від т. зв. "донотрячів Гальштайна", згідно з яким Західна Німеччина не утримує дипломатичних зв'язків з тими державами, які визнавали Німецьку Демократичну Республіку, себто комуністичну східну зону.

(Свого часу, коли Югославія визнала режим східної зони, Західна Німеччина зірвала дипломатичні зв'язки з Югославією. Два місяці тому ці зв'язки відновили. Названо також дипломатичні зв'язки з Румунією, яка визнає Німецьку Демократичну Республіку.) І, врешті, хоч німецька зовнішня політика й далі вистерігається перед будь-яким поступком, який могло б означати "визнання" другої (комуністичної) німецької держави, уряд в Бонні вже не відмовляється від "дипломатії зв'язків з урядовими установами східної зони".

Згадані зусилля німецької політики, не дали великих результатів. З усіх держав-сателітів лише Румунія пішла на встановлення дипломатичних зв'язків з Західною Німеччиною. З Чехословаччиною відбулася лише "визнальна торгівельна угода", а надії на навізання дипломатичних зв'язків після впровадження в Празі курсу "демократизації" покищо не виправдалися. Очевидно, під тиском Москви речники чехословацької зовнішньої політики ставлять низку нездійсненних передумов, зокрема визнання Бонном існування другої німецької держави.

В Угорщині й Болгарії новий курс західнонімецької політики не натрапив на прихильний відгук, а в Польщі і Словаччині не хочуть про нормалізацію стосунків з Західною Німеччиною, доки ця остання не визнає беззастережно й дефінітивно кордонів на Одрі-Нісі.

Та найбільше розчарування спіткало міністра Брандта в Москві: без перебільшення можна твердити, що в міру того, як Бонн збільшував свої зусилля, щоб об'єднати в єдину державу всі частини Німеччини, в Москві проводилися зустрічі, на яких міністер Брандт проводив зустрічі з міністрами закордонних справ Німеччини і мав аудієнцію у маршала Тіто, Москва завдала дошкульного удару по всій німецькій політиці відносно Сходу: 11 червня уряд комуністичної Німеччини впровадив візи для громадян Західної Німеччини не тільки на в'їзд до східної зони, але й на транзит з території Західної Німеччини до Берліну, і навпаки. Запроксовано також впровадження транзитного мита для довозу товарів до Берліну і навпаки. Цим непомірно збільшується ізоляція Берліну, що його називають форпостом західнодемократичного світу на Сході.

Холодна війна довкола Берліну — не новина. В 1948 році світ був свідком блокади Берліну, що її вийняли перестрої встановлені на дуже короткому "полі" вітряного мосту". Від того часу комуністична влада Східної Німеччини з допомогою і за допомогою радянської влади в Москві справляла тиждень груднів Заходові у його зусиллях опанувати західну частину Берліну. Верхом тих заходів було обурювання "муру ганьби", щоб унеможливити втікання із східної зони перехідити на Захід.

Чуті голоси, які твердять, що на цьому витівки німецьких комуністів не скінчаться і що можна передбачати повторення спроб з 1948 року щодо встановлення повної блокади Берліну. Во за комуністичною Німеччиною, безумовно, стоїть Москва. Ця ж остання — після того, як створилася тяжка для неї ситуація в Чехословаччині, і після того, як ситуація у Франції усталювалась — потребує далі сіяти неспокій і непевність у країнах

Західної Європи. Чи це значить, що ми стоїмо напередодні нової проби сил поміж Заходом і Сходом довкола Берліну?

Однак, сьогодні справа виглядає інакше, ніж це було тоді, коли Кремль викликав напруження міжнародних відносин довкола Берліну. Можна бо сподіватися, що цим разом Захід і передусім Західна Німеччина zareaguy (Закінчення на стор. 3-й)

М. Р.

ЕВРОПЕЙСЬКЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО ЗУАДК МАС ДІЯТИ ДАЛІ

Президент Злученого Королівства Д-р п. о. могового Комітету, д-р Володимир Гала, після своєї подорожі по країнах Латинської Америки, прибув до Європи, як делегат американських кредитовиків і брав участь в нарадах британських кредитовиків у Лондоні. Цю нагоду д-р Гала використав на те, щоб зустрітися з українською громадою в Лондоні, а пізніше відвідати Європейське Представництво ЗУАДК в Мюнхені.

Проблема Європейського Представництва ЗУАДК на СКВУ

Під час нарад Комісії суспільної опіки на СКВУ вирішувала проблема дальшого існування Е в р о пейському Представництві ЗУАДК. Уже тоді всім учасникам наради цієї комісії було відомо, що ЕП опинилося в дуже скрутній фінансовій ситуації і тільки негайна допомога української спільноти, зокрема в ЗСА і Канаді, може відвернути його ліквідацію.

Крім д-ра Гала, голови цієї комісії, за негайну матеріальну підтримку для ЕП висловлювали більшість делегатів, а канадська делегация заявила готовість вислати для ЕП кожному місячно по 600 доларів. Дотепер цієї обіцянки Канада, а зокрема референтура суспільної опіки при Секретаріаті СКВУ, не виконала.

Екзекутива ЗУАДК вирішила закрити ЕП

Після СКВУ, де справи ЗУАДК, а особливо його Європейського Представництва, не були належно вирішені, президент ЗУАДК, д-р В. Гала, у порозумінні з членами Екзекутиви, вирішив ліквідувати ЕП до кінця 1967 р. Таке рішення зазначило не тільки дирекцію та працівників ЕП, які протримували до кінця старі плани, а й виконавчий комітет ЗУАДК, який перебував у той час в ЗСА, з'ясувавши, що потреби ЕП в Мюнхені під час особистої зустрічі з д-ром Галам. За конвенцією продовжувати діяльність ЕП висловився в своїх листах представник Виборчого Комісаріату у Західній Німеччині А. Торнгенсен і голова Добровільних Агенцій Е. Льюренсен.

Під впливом цих голосів Екзекутива ЗУАДК на своєму засіданні в листопаді 1967 р. вирішила тимчасово не припинити діяльності ЕП. З допомогою для ЕП прийшов Український Народний Союз, призначивши 1,000 доларів, а також УККА — 500 дол.

Отже, загрозу ліквідації ЕП на якийсь час відсунуто, але його фінансова база залишається дуже хиткою. Від централі ЗУАДК одержує ЕП 260 дол. на місяць, але за таку суму неможливо втримувати бюро і оплачувати працівників. При таких фондах годі провадити ефективну діяльність.

(Далі буде)

ГОЛОС ЧИТАЧА

О. Ольжич послідовний. Е. Маланюка?

У статті "Євген Маланюк" (фрагмент із "Шодеїніка"), "Свобода" з 24 травня 1968 р., автор п. п. Віктор Приходько наивисав дослівно: "Отже Ольжич був, власне, одним із послідовників Євгена Маланюка".

З думкою п. Приходька тяжко погодитися. Справа в тому, що я знав особисто й дуже близько О. Ольжича (О. Кандибу) від часу його приїзду з совєтської України. Був я також у добрих відносинах з родиною О. Олеса. Знав про відношення Ольжича до різних людей і був свідком його росту як поета, науковця й політичного діяча. Під час його праці в 30-их рр. у Природничому Музеї Відня він жив у мене. По моїм виїздах до Канади ми, хоч і не часто, листувалися.

Мав я також приємність знати і великого поета, с. п. Е. Маланюка. Познайомився з ним (також з поетом Драгоном, Гривою, Гомзіном і ін.) в Празі 1924 р., а потім зустрічався з ним і в Подбрадках. З Е. Маланюком деколи листувався. Останні його листи з 1966 року. В них він нарікав на безсоння і просив все відложити й писати спогади.

Все те, що вгорі, написане для упевнення, що пишу на основі знання згаданих людей і обставин.

Здається, що в перші роки студій О. Ольжича в університеті він пильнував, за з'явою нових творів українських поетів, розповідав про прочитане, а захоплювався творами Ю. Липи і Фана напам'ять його твори із збірки "Суворість". Ці, власне, твори й були, на мою думку, тими, які збудували поета Ольжича. І тому дослідники творчості Ольжича, дуси мати на увазі творчість Ю. Липи.

Ольжич читав, і не один раз доводилося чути від нього про творчість не тільки українських поетів, його сучасників, а також про творчість чеських і московських поетів. Про не можуть докладніше знати д-р О. Лещенко та пані Галина Лещенко.

В журналі "Вісник" (суспільно-політичний місячник, орган ООСХУ) за травень 1968 р. на стор. 24 надруковано "Із поезій Юрія Липи (1900-1944)" декілька віршів. Там же читаємо: Євген Маланюк пише: "Пройшов би ще десяток літ; пам'ять про Липу-поета була б притамарена напевно." Без Липи — поета трудно уявити собі останнє пієстоїть т. зв. літературного процесу".

Ці пару речень Е. Маланюка немов би побіжно стверджують значність поета Ю. Липи і мою думку, що Ольжич — поет був під впливом творів поета Липи.

Павло Маланюк
Роблін, Канада

ЛІСТІ ДО РЕДАКЦІ

Про "Свободу" у В'єтнамі

Вш. Панове!

Цим листом хочу висловити Вашому Видавництву свою щирю подяку за постійне пересилання англomовного додатку "Свободи" до В'єтнаму для мене протягом усього часу мого там перебування.

Велику радість справляло мені одержування "Свободи", що її я бачив і читав до останнього дня мого перебування в В'єтнамі. Не завжди рясний в'єтнамський дощ і рясний, як дощ, ворожий обстріл доводили мені спокійно прочитати або бодай переглянути милу посилку. Але факт, що держа в руках українську газету, хоч бувало нечутливо залито водою і захлупано болотом (в період дощів всі ми були від ніг до голови в болоті) давав мені задоволення, що хтось на другім боці планети, крім моїх батьків, пам'ятає про мене.

Я перебував звичайно дорогою для важче поранених — шпиталь у В'єтнамі, далі шпиталь у Японії, а тепер уже підвойорський шпиталь, де "вилізує" з поранень.

І звідсіль шлю Вам подяку від себе і всіх товаришів зброї, українців, що на різних відтинках в'єтнамських фронтів (коли про такі доводи говорити) збройно продовжують чини нашої славної УПА, поборюючи червоного ворога.

Напевно всі ці мої товариші, одержуючи "Свободу", крім права підносити руку при голосуванні. Але я знаю, що Верховна Рада УРСР — найвища влада в Україні, згідно з конституцією. Вона доручила один з підлеглих інстанцій — КДБ — заарештувати, судити і розпорядитися далі щодо деяких людей, звинувачених в "а н т и радянській діяльності". Давати, шановні депутати Українського Парламенту, хоч раз прожемо дрімому відкладемо на бік розмови про свиноматок, безгосподарність та народногосподарський ефект використання суперфосфату. Хай вирішують ці проблеми спеціалісти. Давати хоч раз обличчю Країни Союзників, перенесемося у Мордовію і розберемося: а) хто цю життя, вирвану з нормальної людини і віддану в безроздільне розпорядження кагебістів; б) кому передоручили долю цих людей.

(Далі буде)

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

Валентин Мороз

РЕПОРТАЖ ІЗ ЗАПОВІДНИКА ІМЕНІ БЕРІІ

За згодою Видавництва журналу "Сучасність" передруковуємо з чисел 3-6 цього журналу звернення до депутатів Верховного Совєту Української ССР, написане одним із діячів української науки — істориком Валентином Морозом. Цей документ поширений у відписах на Україні. Публікуємо його без будь-яких правописних змін чи мовних виправлень. Редакція

ДЕПУТАТАМ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР

Від політичного в'язня МОРОЗА ВАЛЕНТИНА, незаконно осудженого в Луцькому, 20 січня 1966 року.

го, як 20-й з'їзд осудив культ особи, а критика сталінських злочинів йшла повним ходом. Все написане тут може підтвердити Альгіас Петрусевичус, що знаходиться в таборі № 11 у Мордовії. Він залишався живим. Два інші — Лорентас і Юрша — загинули. Такі випадки були буденним явищем.

Нешкорокою сумого втягнувся за заходу на схід зелену Мордовію. Зелена на карті, зелена насправді. Серед слов'янського моря — островці звучних мордовських назв: Вільдрей, Ялас, Потьма, Ламбір. У північно-західному куті — Мордовський державний заповідник. Тут царить закон, полювання суворо заборонене. Але є ще один не позначений ні на яких картах, де полювати можна круглий рік. На людей. Коли б скласти точну карту Мордовії, південно-західний кут її доведеться б поділити на квартали, розгороджені колючим дотром і всілякі сторожовими випаками. Це мордовські політичні табори — край колючого

дотроу, шівчарок і полювання на людей. Тут, між колючими дотрами, виростають діти. Їхні батьки після служби косять сіно і копають картоплю. "Папа, будь шкмон? А чого ти нахеш?" Потім вони підрустять і завоюють першу житейську мудрість цих країв: "Лагерь — это хлеб". За зловонного вітка видають пуд муки. В алданських таборах було простіше: якут приносив полове і одержував порох, сіль, горілку. Як у даяків острова Борнео, тільки голови приносили не вождів, обвішаному намістами з людських зубів, а майорів чи капітанів, які чинили заочно в університеті і читали лекції по законності. У Мордовії від такої традиції довелося відмовитися: надто близько Москва. Потрапити до цього доброго такий трофей до рук іноземного кореспондента — спробуй довести, що це фальшивка, вигадана жовтою пресою.

Трох лютівців розстріляли, хоч вони не були приговорені до розстрілу. Ст. 183

КК дозволяє карати за втечу з трьохма роками ув'язнення, а стаття 22 КК УРСР навіть забороняє "завдавати фізичних страждань або принижувати людську гідність" в'язнів. Суд Литовської РСР (суверенної, згідно з конституцією держави) дав дозвіл кагебістам утримувати їх в ізоляції — не більше. Україна — теж суверенна, згідно з конституцією, держава, яка має навіть представництво в ООН. Її суди осуджують тисячі українських громадян і висилають їх за кордон. Не бували в історії президент: держава висилає в'язнів за кордон. Може, Україна не має місця для таборів, як князівство Монако? Проте знайшлося ж місце для семи мільйонів росіян, — а от для політичних українців немає місця на рідній землі. Тисячі українців вивезли на Схід — і їх поглинула сіра безчиста. Поглинувши ложи Солонів, пішки Мангитлаку, потім сталінські, стройки" — піраміди 20-го століття, що пожерили мільйони рабів.

Везли не тільки в арештантських вагонах — "добровільно" переселених теж поїзирас русифікаторська м'ясорубка на безмежних просторах Сибіру та Казахстану, і вони назавжди втрачають свій український наці. Там, де заходить сонце, перші народи розміщали Країну Мертвих, звідки не повертаються. В майбутніх українських легендах така країна буде розміщена на Сході.

Рівень цивілізованості суспільства визначається тим, наскільки воно турбується про долю своїх громадян. Катастрофа в бельгійській шахті заслала кількадесять італійців емігрантів. Італія вибухнула протестами, посилались урядові ноти, запити в парламенті. На Україні теж є парламент — Верховна Рада УРСР. Я не знаю, чи є там люди, які пам'ятають про своє право робити запити урядові. Я не знаю, чи пам'ятають ці люди про якінебудь права депутата,

крім права підносити руку при голосуванні. Але я знаю, що Верховна Рада УРСР — найвища влада в Україні, згідно з конституцією. Вона доручила один з підлеглих інстанцій — КДБ — заарештувати, судити і розпорядитися далі щодо деяких людей, звинувачених в "а н т и радянській діяльності". Давати, шановні депутати Українського Парламенту, хоч раз прожемо дрімому відкладемо на бік розмови про свиноматок, безгосподарність та народногосподарський ефект використання суперфосфату. Хай вирішують ці проблеми спеціалісти. Давати хоч раз обличчю Країни Союзників, перенесемося у Мордовію і розберемося: а) хто цю життя, вирвану з нормальної людини і віддану в безроздільне розпорядження кагебістів; б) кому передоручили долю цих людей.

(Далі буде)

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ПРОГРАМА ПЕРЕБУВАННЯ КАРДИНАЛА ЙОСИФА В ЕДМОНТОНІ

Едмонтон, Канада. — Очолування д-ром М. Снігуровичем Ділової Комітету опублікував таку програму перебування Верховного Архієпископа Кардинала Йосифа в Едмонтоні та його участі у IX Конгресі Українців Католиків Канади в тому місті:

П'ЯТНИЦЯ, 28-го червня 1968 р.:

Година 5:20 по полудні — International Airport
ПРИВІТАННЯ ЙОГО БЛАЖЕНСТВА КАРДИНАЛА ЙОСИФА в замовленій залі на летовищі з участю Владик, Духовенства, Представників Організацій, Представників Парохій, Представників Ліцарів Колумба і Молоді. Діти, себто дівчатка з першої класу Рідних Шкіл передадуть Блаженішому квіти. Хор відспіває Моголітство при вході та виході Його Блаженства. Від імені всіх Пресвітерів Кир Ніл і описав представителів поодиноких Представників. З летовища ціла кавалькада авт переїде під палату нашого Пресвітерського.

Година 6:20 ввечері — під палатою Пресвітерського: Молодь УКЮ, Пласту, СУМ та Рідних Шкіл, усталена радами, вітає Блаженішого та кидає квіти під ноги, а знову маленькі дівчатка з першої класу Рідних Шкіл передадуть квіти перед самим входом до палати.

Година 7:30 ввечері — дошкіна кімната в палаті: Інтерв'ю з кореспондентами при телевізії та радіопередачах.

СУБОТА, 29-го червня:

Година 9:30 вранці — Мекдоналд Готель: **ВІДКРИТТЯ ПЛЕНАРНОЇ СЕСІЇ IX КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ КАТОЛІКІВ КАНАДИ ТА ПРИВІТ ВІД БЛАЖЕННІШОГО.** (За порядком наряд Конгресу належить слідувати у Програмовій Книжці.)

Година 6:00 ввеч. — Мекдоналд Готель, зала "Тонквін": Коштел.

Година 7:30 ввеч. — там же:
Великий Бенкет у шану Його Блаженства Кардинала Йосифа Сліпого. Головний промовець — сам Достойний Гість. Господар бенкету — дост. суддя Найвищого Суду п. П. Гречук. Квитки вступу \$25.00 від особи і по \$10.00 для студентської молоді. Стрій темний. Чистий дохід призначений як ДАР ДЛІА КАРДИНАЛА НА ДОКІНЧЕННЯ ЙОГО ВЕЛИКИХ ЗАДУМІВ.

Година 9:00 ввеч. — танкова забава у тій самій залі.

НЕДІЛЯ, 30-го червня:

Година 9:00 рано — Кларк Стадіон:
З'їзд вірних на площу Кларк Стадіону, що може помістити около 20.000 людей. Люди сідають на лавках: на траву не вільно ходити. Члени Ділового Комітету будуть розподовувати пам'яткові жетони зі знімком Кардинала. Їм до помічі буде молодь з УКЮ, Пласту і СУМ.

Година 10:00 рано — там же:
СОВОРНА АРХІЄПІСКОПА СЛУЖБА ВОЖА, яку відслужить Блаженіший Кардинал Йосиф у ослушенні українських Владик та діячів українського народу у наміренні Української Церкви та Українського Народу. Під час Богослужби будуть ходити збірники з "тацями".

Година 3:00 по пол. — Джубілі Авдіторія:
ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ. Уроцисте привітання Кардинала та його промова. Програми можна буде набути ури вході до залі в ціні \$2.00 від дорослих та \$1.00 від дітей.

ПОНЕДІЛОК, 1-го липня:

Година 11:00 рано, Мекдоналд Готель, зала "Едвардс": Кінцева сесія IX. Всеканадійського Конгресу УКЮ та закриття.

Година 4:00 по пол.:
Зустріч спархіяльних священників з Його Блаженством. Місце буде подане своєчасно до відома.

ВІТРОК, 2-го липня:

Година 6:00 по пол.:
МОЛІВЕН в Катедрі св. свц. Йосафата та зустріч громадянства з Його Блаженством.

СЕРЕДА, 3-го липня:

Цілий день. Зустріч Блаженішого з нашою молоддю на спархіяльній оселі Вобман. Неучасники табору привезуть свою молодь автами на цю зустріч.

ЧЕТВЕР і П'ЯТНИЦЯ, 4 і 5-го липня:

Ці дні оставляю до диспозиції Кардинала та для відпочинку.

СУБОТА, 6-го липня:

Прощання Кардинала на летовищі перед від'їздом до Саскатуу.

ЗНОВУ НАПРУЖЕННЯ ДОВКОЛА БЕРЛІНУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ють енергійніше на комуністичні провокації. Політично-урядові кола в Бонні з притиском заявляють, що вони з усією рішучістю протидіятимуть натискові зі Сходу, підготують низку конкретних протизаходів та вимагачуть від держав Заходу конкретної підтримки. Також уперше західнонімецькі політики відверто обвинувачують Москву, як справжнього ініціатора акції, виконавців за посередництвом своїх комуністичних ставленців у єдиній зоні.

Як здається, не тільки Бонні, але й провідні держави західного світу здобудуться цим разом на більш рішучі протизаходи. Про це свідчить хоч би заява президента Джансона, який приносить повну підтримку для Західної Німеччини і для Берліну.
Звичайно, "протизаходи" — це не означають "гарячої" війни. Але Захід має досить засобів, щоб у ділянках політично-дипломатичній і господарській дати гідну відповідь к о м у істичним провокаціям. Якщо на таку справді енергійну відповідь Захід здобудеться, то можна думати, що Москва піде у відступ, і тоді нова криза довкола Берліну не викличе рпшального зудару поміж силами Заходу і Сходу.

Заходом

УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
СВ. ІВАНА В ПРОВІДНО, Р. АЙ.

— відбудеться —

в неділю, 30-го червня 1968 р.

о год. 12-й дня

ВЕЛИКИЙ РІЧНИЙ ПІННІК

(ДОЩ чи ПОГОДА)

на BELL FARM — DOGLAS PIKE, Rt. 7

SMITHFIELD, R.I.

До ласкавої участі запрошуємо всіх з Бунікет, Мейфл, Сентрал Фолс, Потасек, Кромптон, Фалстон, Влестон, Бостон і околиці.

"ТИЖЕНЬ КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО" У ВІННІПЕГУ

Вінніпег, Канада. — Як досить тривав від 21-го до 28 червня 1968 "Тижнем Кардинала Йосифа Сліпого". З цієї нагоди і в тій цілі він віддав прокламацію, а ж якій сказав:

ПРОКЛАМАЦІЯ

ТОМУ, ЩО право на свободу думки, совісті і віросповідання є підставою вільного і демократичного громадянського ладу;

І ТОМУ, ЩО це основна справа, щоб уряди, організації та окремі громадяни з усіх сил підтримували духа порозуміння, пошани, толеранції та приязні в ділянці віровизнання та здійснювали його;

І ТОМУ, ЩО релігійні установи міста Вінніпегу виконують життєво-важливу роль у скріпленні духовних і моральних цінностей у нашій спільноті та було б побажано, щоб кожний громадянин дав свою повну підтримку Церкві, яку обирає собі;

І ТОМУ, ЩО Українська Католицька Церква в Канаді відзначає у Вінніпегу перші відвідини Первоієрарха Української Католицької Церкви, Його Ємненції Кардинала Йосифа Сліпого;

ТОМУ, Я Степан Дзюба, посадики Міста Вінніпегу, закликаю кожного громадянина брати повну участь у своїй власній церкві і зокрема зважати всіх наших громадян, що є членами Української Католицької Церкви, щоб вони взяли активну участь у святкуванні перших відвідин у Канаді Первоієрарха Української Католицької Церкви, Його Ємненції Кардинала Йосифа Сліпого, у Вінніпегу у дніх від 21 до 27 червня 1968.

І ТОМУ Я ЦИМ ПРОГОЛОШУЮ дні від 21 до 28 червня 1968

"ТИЖНЕМ КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО".

Дано у Вінніпегу, Манітоба, у дні 21 червня Р. В. 1968.

Степан Дзюба

Посадики

"Боже, спаси Короля!"

І ЗНОВУ ТАБОРИ...

Незадовго закінчується шкільний рік, і більшість українських батьків пригадують над ваканціями для своїх "потіх" і для себе. Питання, чи після дитини до табору буде турбувати багатьох батьків. Вони були таборниками, і тепер хочуть, щоб їхні діти мали нагоду пізнати життя в гурті дітей свого віку.

Багато дітей у віці сімків і навіть шістьох років, є так розвинені, що можуть відповісти на запитання. Якщо батьки запитують, мова йде про сумісний чи платосний табір, є за строгий для дитини, то є багато таборів при великих ваканціях — відпочинкових оселях, де немає такої "військової" дисципліни. Оселя Народного Союзу "Солістка" дає дитині прекрасну можливість на відпочинку і підготовляє її до таборування в таборах наших молодіжних організацій. В середовищі табору дитина, яка перший раз проводить ваканції далеко від родинного середовища, не може "забути" — вона багато чого навчиться там.

Але виникає інша проблема, коли родичі вирішують післати свою донечку чи синулька до табору. Численні родичі, більшість, це матері, і собі "вибираються" до дитячого табору. Вони часто їдуть на ваканції близько до дитячого табору і не мають відпочинку, бо дежно віділдують своїх "потіх". Відвідини батьків цінні, але не тоді, коли вони цілком зривають працю команди табору. Багато разів доводилося бачити, як "сестрички", як під час зайнятих, чи навіть під час обіду, батьки приходили відпочити дитину з табору. Це було тоді, коли дитина вже привыкала до таборового життя. Дитина, як з'являлась мати, просила її, щоб взяла її додому. Мама просила управу табору, щоб намовляла дитину залишитися. Що старший командир збавував, це мама своїм прикладом моментально знищала.

Батьки, якщо бажаєте дитині і собі відпочинку, не робіть частих відвідин. По-що ж тоді табори? Нам'ятаю, що там вони приносять тількиш політос наших дітей на закінчення табору. Але як можна підготувати програму, коли мама дитини дитину тоді, коли відпочивається зайняти до попусу?

Хочу ще прагати, що діти в таборі тішаються, коли дістають листи від батьків. Але батьки не повинні писати, що вони за донечкою чи синульком тужать, і проливають слези, включно з песенкою і котиком і сусідками. Також лист роздрознує дитину і вона почне тужити і журитись. Корисніше буде, коли батьки напишуть про те, що робить котик чи песик — це для дитини буде веселіше читати, ну і менше сліз зростить табору мураву.

"Сестричка"

Бюфало, Н. Й.

З ДІЯЛЬНОСТІ ОЖ ОЧУ

Енергійні пані з Об'єднання Жінок ОЧУ в Бюфало приготували в неділю 25-го травня традиційну імпрезу Свячене для своїх членок. Їх родини і українського громадянства. Свячене відкрила в залі Укр. Дому "Дніпро" о годині 2-й по полудні голова ОЖ в Катерина Мороз і попросила о. декана д-ра П. Івахова поосвятити приготувані панями великодні страви. По посвяченні і виготовленні о. деканом святої промови, п. К. Мороз привітала о. декана П. Івахова з наведеною одержанню відзначенням Шамбеляна, та побажала нових успіхів у праці для Української Церкви і Укр. Народу. Присутні відспівали о. деканові многія літа а почесна голова ОЖ п. Стефанія Мороз вручила йому від ОЖ різьблену великодню писанку, одержану з України.

Проф. Нігарського університету З. Саган оповів про великодні звичаї українського народу, пов'язані зі старими обрядами ще з дохристиянських часів.
Розвагову частину імпрези провела культурно-освітня референтка ОЖ п. Євгенія Луковська. Маленька Оксана Луковська проголосила вірш Сидоренка — "І ти воскреснеш", а старша Оля Луковська декламувала "Воскресіння" — уля Кладченко. Сумівська виконавця студ. Христина Вуля передела виступ на залі хороше до дівчат в українських строях, які співаля великодні гаїлки і веснянки, як Жучок, Подольська. Посадила грушечку. Виконавці молодіжної програми зробили мильне враження і їх оплескували присутні.

На внесок п. Т. Михасюкова — пані М. Пригула і А. Хутко перевели збірку на Визвольний Фонд, яка дала 67 дол.
Голова ОЖ п. К. Мороз подякувала о. деканові д-ру П. Івахові і всім присутнім за участь в імпрезі, яку закінчено молитвою і відспіванням "Христос Воскрес".
С. К.

ВІДНОВІТЬ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

якщо воно кінчається у цій чи наступній році.

Не залишайтеся без забезпечення ані одного дня. Зверніться до Секретаря свого Відділу або

прямі до

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Завтра може бути запізно!

3 діяльності Української Делегації до ЦК АБН

1. Генеральний секретар японської секції Азійської Протикомуністичної Ліги (АПАКЛ), проф. П. Китаока, повідомив: "Я прочитав з великою увагою заяву Л. Г. Лук'яненка, і вона мене глибоко зворушила, зокрема людське і негідне трактування комуністами політичних в'язнів. Я постараюся розголосити цей документ в японських виданнях, щоб показати жорстоке наставлення комуністами політичних в'язнів. Я постараюся розголосити цей документ в японських виданнях, щоб показати жорстоке наставлення комуністами політичних в'язнів. Я постараюся розголосити цей документ в японських виданнях, щоб показати жорстоке наставлення комуністами політичних в'язнів."

2. Англіійський журналіст Джон Грагем повідомив в газеті "Івнинг Стар" в Лянкашвер з 28-го квітня 1968 року статтю про лист дружини С. Каравацького до Брежнєва з проханням звільнити її чоловіка, щоб скоротити його муки на заслання. Названий повний текст цього листа, а також біографія Каравацького з висвітлення деяких його стверджень про наступ російського шовінізму й імперіалізму на Україну. Ці матеріали п. Грагем одержав з крутки АБН.

3. 3 Формози насліла від Ку Ченг-канга — пресидианта Світової Антикомуністичної Ліги й передістала китайській секції АПАКЛ — що він постареться розголосити документацію Л. Г. Лук'яненка в китайській пресі. П. Ку Ченг-канг пише: "Цей матеріал дає багато інформації про безперервний злочинства поповнювані російськими комуністами, які допущають підставу свободи і людську гідність. Ми якнайбільше використаємо цю заяву, щоб пробудити всіх опортуністів з їхніх ілюзійних мрій."

4. 3 Коментарі повідомляють, що на основі матеріалів одержаних від АБН, газета "Верлінгска Тіденде" в числі з 24-го квітня ц. р. помістила редакційну статтю, в якій обговорюється значна роль значення України. В тій статті стверджується: "Російські комуністичні верховоди сивють, коли думають про український визвольний рух. Найбільше небезпечно з усіх національних проблем Советського Союзу є українська проблема." Вже не раз ця найбільша денна давня газета, з накладом 300.000, поміщувала матеріали прихильні до визвольних змагань українського народу.

5. Два відомі шведські учні-фізики — Тристар Нілсон і Ферен Бельгрен — звернулися з проханням листом до "уряду" т. зв. УССР проти переслідування Євгенія Кузнецова, яку окупанський режим в'язив за її українську волелюбну діяльність.

авб

Комуністи дають канадійську дівчину за Україну

Монреаль. — Учениця середньої школи, 16-річна Дебора Барнес в Ст. Ламберт, написала відкритого листа до совєтського англомовного пропагандистського видання для закордону "Нью Таймс" з 21 лютого ц. р. "Український народ не має змоги говорити своєю рідною мовою: страху перед росіянами". — писала вона, домагаючись звільнення. У відкритій реліації москвофільського "Нью Таймсу" називалась на Д. Барнес та на Лігу Визволення України, листівки акції та учениця читала і з яких довідлась правду про стан України, Галеда, Монреаль Стар" з 14 травня ц. р. надрукувала історію з Деборою Барнес і зазначила, що між ними 100 листами у "Нью Таймсі" з нападками на Д. Барнес і між 80 листами, які вона отримала додому — не було жодного листа... з України, лише 3 листи з Росії. Листи "відповіді" писали комуністичні пропагандисти з Лідії, Пакістану, з Канади, Сх. Німеччини тощо. Всі вони твердили, що в СССР неросійські народи не мають жодних перепон користуватись рідною мовою і т. д. Тижневик "Томмі Україна" з 8 червня повідомив, що молода студентка знає цілу тілу "лістів", там більше, щоб Канада випустила листівку І. Колоски — члена компартії, який викривав геноцидну політику практиці совєтської Росії в окупованій Україні.

Південний В'єтнам не прийме накиненого йому миру

Сайгон. — Прем'єр Південного В'єтнаму Тран Ван Гуонт заявив, що Південний В'єтнам не прийме накиненого йому миру, без уваги на те, хто цей мир заведе підписати й Південному В'єтнамові накинуть. Тран Ван Гуонт, який в минулу неділю виголосив коротку публічну промову, не назвав за імем З'єднаних Штатів, але підкреслив, що "однаково наші приязелі як вороги мусять шанувати нашу суверенність" та що одиноким південно-в'єтнамським наряд покликанні рішати про свою долю. Та заява південно-в'єтнамського прем'єра відзеркалює — за коментарями преси — занепокоєння тамтешніх політиків і державних мужів, що Паризька конференція між ЗСА і Північним В'єтнамом не скінчилась такими порозуміннями, що його тяжко буде Південному В'єтнамові прийняти. Однак Тран Ван Гуонт, зорганізований будишти і католики сприяють проголошенню о-б'єкта сторонами загального воєнного перемир'я. — Північний В'єтнам ставиться по-кично негативно до такої пропозиції. Американські й південно-в'єтнамські військові чинники зайняли головне обороню Саїгону проти ракетних атак комуністів, однак вони стверджують, що не можливо цілком виключити такі терористичні напади, бо не можна перешкодити, щоб групи терористів-партизанів переносили ручні складальні ракети і нічю

стрілювали їх з довільної джунглі. В минулому тижні 140 комуністичних партизанів піддалися недалеко Сайгону, 30 склади зброю в китайській дільниці Сайгону, а 30 піддалися в провінції Ліангін.

ПОДЯКА
ЩИРО ДЯКУЮ
РОДИНИ Д-РА ІВАНА
ГАЛІЦЬКОГО

В РОНТАС, МІСН., ЗА ШИ-
РОСЕРДІШНУ ОПІКУ ПО
СМЕРТІ МОЮГО МУЖА
6-л. п. ВІКТОРА ЦИМБАЛА.

Тетяна Цимбала

Марта Богачевська-Хом'як здобула докторат

Нью Йорк. — Колумбійський Університет, признав звання доктора філософії в галузі історичних наук Марти Богачевської-Хом'як. Воначас із цим, вона одержала свідоцтво про закінчення програми студій в Російському Інституті при Колумбійському Університеті. 29-го травня ц. р. вона успішно захистила свою докторську дисертацію на тему: "Сергей Н. Трубецькой: Студія російської інтелігенції".

Д-р Богачевська-Хом'як закінчила студії в Пенсильвійському університеті 1960-го року, де здобула ступінь бакалавра (Б. А.) і членство в Товаристві "Фай-Бета-Каппа". Наступного року вона здобула ступінь магістра (М. А.) в Колумбійському університеті. Її магістерська теза була друкована 1967 року п. з. "Весна одної нації. Українці у Східній Галичині 1848 р." (по-англійськи) в Бібліотеці Українознавства Наукового Товариства ім. Шевченка, як її число 19-те.

З 1964 року д-р Богачевська-Хом'як викладає на університеті в галузі історії Східної Європи: Спершу у Ферлі Дікінсон Університеті у Тінек, Н. Дж., а мину-

лого року в Сітон Гол Університеті в Савт Оренджі, Н. Дж. Невдово д-р Марта Богачевська-Хом'як підписала угоду з Мангеттен Коледж у Пурчез, Н. Й., де їй пропонують роботу викладача з рангою асистент-професора.

Д-р М. Богачевська-Хом'як одружена з журналістом Ростиславом Л. Хом'яком. У них одинокі донька-Хом'як народилася в Сокалі, в Україні, в родині д-ра Данила і Ростислава Богачевських. Вона прибула до ЗСА 20 років тому.

КОРОТКІ ВІСТІ

ТУРЕЧЧИНА ПРИСТУПИЛА до реалізації плану збудувати міст понад Босфор і таким чином з'єднати європейську і азіатську території турецької держави. Той міст над Босфором коштуватиме 30 мільйонів дол. і матиме 3.540 стіп простягності. Тільки три мости у світі — всі три в ЗСА — мають більшу простягність. Найбільшим є відкритий в минулому році міст Верещано у Нью Йорку, після нього йде міст "Золоті Ворота" в Сан Франсіско. Будуватиме міст над Босфором одна британська будівельна фірма, — половину капіталу дасть Туреччина, другу половину закордон.

У МАДЯРИЩІН ДАДУТЬ ВІЛЬШУ свободу письменникам і мистцям. Прем'єр Янош Кадар відідав спілку мадярських письменників і в будищу їм перація 6-годинний розмову з групою найвідоміших мадярських письменників, поетів і критиків. Кадар признав, що тільки час може видати суд, які письменницькі напрямики й течії були правильні та які помилкові. Він заперечив, наче б письменники і мистці мусили приречуватись постійно компартії.

В БОЛОЧІ РІЧНИЦІ СМЕРТІ: моєї Найдорожчої і Незабутньої ДУХІВНИЦІ

СВ. П.
СОФІІ ГАРАСЕВИЧЕВОЇ

та моєго єдиного СИНА

СВ. П.
АНДРІЯ ГАРАСЕВИЧА

буде відпрацьовувати
ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА
З ПАНАХИДОЮ

у вівторок, 4-го липня 1968 року
о год. 8-й рано в українській католицькій
церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ
в НЮАРКУ, Н. Дж.

Просямо про молитви усіх Знайомих і Близьких да
спокій Душ Дорогих Померлих.

МИХАЙЛО ГАРАСЕВИЧ —
муж і батько з родинно

Замість квітів на могилу
с.п. п. інж. РОМАНА РОНДЯКА
складено 15.00 доларів
на Фонд Мати і Дитини.

Неопліа МЕЧНИК

ВІСНОВІТ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

якщо воно кінчається у цій чи наступній році.

Не залишайтеся без забезпечення ані одного дня. Зверніться до Секретаря свого Відділу або

прямі до

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Завтра може бути запізно!

ВІСНОВІТ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

якщо воно кінчається у цій чи наступній році.

Не залишайтеся без забезпечення ані одного дня. Зверніться до Секретаря свого Відділу або

прямі до

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Завтра може бути запізно!

ВІСНОВІТ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

якщо воно кінчається у цій чи наступній році.

Не залишайтеся без забезпечення ані одного дня. Зверніться до Секретаря свого Відділу або

